

[Arne Bjerregaard.]

vil være med; de, der har gevinst, vil ikke være med. Men det jeg synes er urimeligt, er, at vi netop i disse år har presset vort erhvervsliv ud på det udenlandske lånemarked og bagefter siger til dem: vel, vi skipper jer, som lå på lånemarkedet før 1976, medens dem, der ligger efter, tager vi i vores brede favn, de skal i alt fald have fordelene.

Det er nok teknisk muligt, men jeg ved altså stadig væk ikke, om det kan gøres på en retfærdig måde, og det vil jeg gerne være med til at diskutere i udvalget.

(Kort bemærkning).

Stetter (KF):

Hr. Ømann har opfattet min holdning korrekt. Jeg støtter regeringens forslag.

Glistrup (FP):

Jeg håber, at hr. Stetter kommer på bedre tanker, når vi kommer frem til udvalgsbehandlingen, for hr. Ømann har jo fuldstændig ret i, at det er præcis den sondring, som man har siddet i — hvor meget er det nu, det var vel i 1936, man begyndte at diskutere det — altså i 39 år, hvor man har fået fastslået, ikke mindst fra konservativ side under konservative finansministre, at den sondring, som hr. Stetter nu vil til at cementere i dansk låneskatteret, simpelt hen er uigennemførlig. Det vil den også vise sig at være, hvis regeringens forslag gennemføres, og der er ikke nogen som helst grund til at tro, at der vil være noget øget provenutab af nogen art ved at gennemføre fremskridtspartiets forslag. Selvfølgelig vil langt de fleste tab over 10.000 kr. overvejende skyldes erhvervsmæssige islæt, men enhver lånedisposition har en vis erhvervsmæssig islæt og en vis privat islæt, og regeringens forslag vil give gyselige ting med at finde ud af, hvad der nu er højest: rundetårn eller et tordenskrald.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Jeg er helt enig i hr. Ømanns karakteristik af det forslag, vi behandler, og også af de problemstillinger, som hr. Stetter har fremdraget. Når jeg overhovedet tager ordet, er det for at takke for bekræftelsen på, at hr. Arne Bjerregaard har én gud og de almindeligt arbejdende har en anden gud.

Det er jo helt oplagt, at man kan løse problemerne ved at fritage alle for skat, for så er der ingen, der snyder i skat. Man kan jo også forbyde alle mænd at være mænd, så bliver der heller ingen voldtægtsforsøg.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Nu er det ikke religionen, vi skal ind på. Hvis hr. Knud Jespersen mener, at han har én gud og jeg har en anden gud, tror jeg sådan set, det er rigtigt, men at hr. Knud Jespersen skulle tegne hele den danske arbejderklasse, vil jeg dog stille mig særdeles tvivlende over for, og det er der sikkert også andre der vil.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg tager kun ordet, fordi hr. Arne Bjerregaard fortolkede mit tilsagn om at bidrage med de oplysninger, udvalget måtte ønske også omkring problemerne med skæringsdagen, som et udtryk for, at jeg lukkede op for en mulighed for, at også finanslån skulle kunne trækkes længere bagud. Det var en overfortolkning. Jeg mener, at der ligger så store problemer her, at vi nødvendigvis må fastholde skæringspunktet for finanslån til 1. januar. Der er to sider i denne sag. Der er virksomheder, der har hentet gevinster hjem, virksomheder, der, som jeg sagde før, har truffet dispositioner ud fra, at disse regler fortsat var gældende. Og man vil også kunne se eksempler på, at der er virksomheder, der har haft et lån kørende i et par år og måske har haft valutatab og måske kunne få det opvejet i de kommende år, men hvor det nu bliver skattepligtig indkomst i modsætning til, hvad det var under de forudsætninger, der forelå, da man optog det pågældende lån. Jeg må derfor være meget betænkelig og advare mod at gennemføre lovgivning med tilbagevirkende kraft, når det for nogle skatteborgere fører til en forøget beskatning i forhold til de forudsætninger, de har truffet dispositionerne ud fra.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.